

Ziekte en zingeving

De emancipatie van mensen met een chronische ziekte of handicap staat alweer een jaar of tien op de maatschappelijke agenda. Wie ziek is of een handicap heeft, wil - net als iedereen - kunnen deelnemen aan het sociale en maatschappelijke leven en gezien worden als volwaardig mens. Maar wat betekent het eigenlijk om te leven met een chronische ziekte, en wat zijn daarvan de consequenties voor de emancipatie van chronisch zieken en gehandicapten?

Op basis van een aantal interviews ontwikkelt Ingrid Baart in dit boek een manier van denken over de zin en betekenis die mensen met een chronische ziekte geven aan hun leven.

Zij bestrijdt dat hun subjectiviteit vooral wordt bepaald door hun lichamelijke beperkingen, door psychische coping-mechanismen of door maatschappelijke uitsluiting.

Met behulp van het begrip 'narratieve identiteitsvorming' beschrijft Baart een drietal genres waarbinnen de geïnterviewden lichamelijke, psychische en sociale factoren vermengen, om zo te komen tot een unieke vorm van zingeving.

Deze drie genres blijken verbonden te zijn met drie kwesties die een rol spelen in het leven met een chronische ziekte: autonomie, lijden en erkenning. Deze kwesties worden tegen het licht gehouden: wat betekenen ze voor het emancipatieperspectief, en hoe kan dat perspectief meer 'power' krijgen?

Baarts conclusie luidt dat dit laatste mogelijk is door het fundament van de autonomie te ondergraven en een politiek van het lijden en de erkenning te ontwikkelen.

Ingrid Baart (1952) is psychologe. Zij publiceerde over gezondheid en vrouwen, over de patiëntenbeweging en over kwesties die van belang zijn voor het leven met een ziekte.

Grafische verzorging: Koninklijke Van Gorcum, Assen
ISBN 90-232-3779-X